

## قطعهنامه شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری

### به مناسبت اول ماه مه سال ۱۳۸۶

اول ماه مه ، روز جهانی کارگر را در شرایطی برگزار می کنیم که نظام سرمایه داری در همه جای دنیا با بحرانهای فزاینده ای دست به گریبان است. این نظام از یک سو برای تقلیل بحران های دامن گیرش ، فشار مضاعفی را به کارگران و نیروی کار آنها در جریان تولید وارد می کند و از سویی دیگر تهاجم به دستاوردهای اجتماعی این طبقه را که حاصل نزدیک به دو قرن مبارزه و جان فشانی کارگران در ابعادی جهانی ست ، به منظور بازپس گیری آن ها در دستور کار خود قرار می دهد. سرمایه داری در ایران نیز اوضاع و شرایط متفاوتی را طی نمی کند. این بخش از سرمایه در هماهنگی با سرمایه جهانی و در جهت تامین شرایط مطلوب برای انباشت روز افزون سرمایه ، کسب سودهای نجومی ، کارگران را به شدیدترین شکل ممکن مورد بهره کشی و استثمار قرار می دهد و به معنای واقعی کلمه از هستی ساقط می نماید.

سرمایه داری در ایران با اتکا به ارگانهای متعدد قدرت و سوءاستفاده از تفرقه و پراکندگی کارگران در غیاب تشکلهای سراسری و مستقل آنان ، شرایط بسیار سخت و طاقت فرسایی را به کارگران تحمیل می کند.

دستمزدهای بسیار نازل و بی مقدار ، بیکارسازی و اخراجهای فردی و دسته جمعی و تحمیل شرایط به غایت ناعادلانه «قراردادهای کار» به کارگران تحت عنوان «قراردادهای موقت سفید امضا» و کار تحت شرایط و ضابطه شرکت های پیمانکاری ، عدم پرداخت به موقع دستمزدها و تعویق آنها گاه برای ماه های متمادی و تعرض به ابتدایی ترین و پایه ای ترین حقوق و مطالبات کارگران از قبیل آزادی تشکل و اعتصاب ، حق آزادی بیان و تجمع و ... و در همین ارتباط تهدید و ارباب و دستگیری و زندان در پاسخ به اعتراض کارگران به بی حقوقی مطلق خویش و ناامنی شغلی و اقتصادی این طبقه، تماماً رهاوردی ست که که سرمایه داری در قبال انباشت بیشتر و افزونتر سرمایه و ارزش اضافی بر کارگران تحمیل می نماید. جمله به تجمعات کارگران از جمله هجوم به اجتماع کارگران جویای کار معدن مس خاتون آباد و تیر اندازی و کشتار آنها ، حمله به کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و معلمان سراسر کشور و دستگیری و بازداشت تعدادی از آنها ، تنها به خاطر طرح خواستها و مطالبات معیشتی شان و اخیراً نیز دستگیری و بازداشت محمود صالحی ، یکی از فعالین سرشناس جنبش کارگری که تنها به جرم گرامیداشت روز جهانی کارگر و برگزاری مراسم در این روز بازداشت و روانه زندان شده است ، خود تنها نمونه هایی از این برخوردها و تعرضات سرکوبگرانه و ضد کارگری در ایران است.

با این همه کارگران هیچگاه در برابر این تهاجمات ساکت ننشسته اند و همواره صدای اعتراض خویش را در مقابل تعرض سرمایه و حامیان آن به سطح معیشت و حقوق پایه ای خویش بلند کردند و به اشکال مختلف دست به مقاومت و پایداری زدند. تا آنجا که در شرایط حاضر می توان صدای اعتراض این طبقه را در بسیاری از مناطق و شهرها به ویژه در مراکز کار و تولید کارگران شنید و نشانه های آن را همه جا مشاهده نمود.

متأسفانه در اکثریت قریب به اتفاق موارد ، این اعتراضات و این مقاومت ها هماهنگ و متشکل نیستند و از انسجام و به هم پیوستگی لازم جهت پیگیری و به کرسی نشاندن آن خواسته ها و مطالبات برخوردار نمی باشند و حال آنکه پیگیری حقوق و مطالبات کارگران و مقاومت و پایداری در قبال تهاجمات سرمایه ، تنها با سازماندهی متحدانه و

ایجاد تشکل های گسترده و سراسری کارگران امکانپذیر خواهد بود. همین جا یادآوری می کنیم که به باور ما رهایی کامل از منجلاب و فلاکتی را که نظام سرمایه داری برای کارگران مهیا نموده و به آنان تحمیل می کند ، تنها و تنها با الغای کامل و همه جانبه این نظام نابرابر و استثماری متحقق خواهد شد و لا غیر. لیکن تا آن زمان و همراه برای تحقق این امر خطیر ما کارگران برای پیگیری خواستها و مطالبات زیر و به کرسی نشاندن آنها تلاش و مبارزه خواهیم کرد:

- ۱- بازننگری در میزان حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۳۸۶ (۱۸۳ هزار تومان) و افزایش آن متناسب با حداقلهای یک زندگی انسانی.
- ۲- تامین امنیت شغلی برای همه کارگران و مزدبگیران از طریق لغو فوری قراردادهای موقت کار و استخدام رسمی همه کارگران در سراسر کشور ، ممنوعیت اخراج و بیکارسازی کارگران به اشکال و بهانه های مختلف ، از جمله به بهانه ی خصوصی سازی و نوسازی صنایع .
- ۳- پرداخت فوری کلیه حقوق و مزایای معوقه کارگران همراه با خسارتهای وارده به آنها در طول این مدت.
- ۴- پرداخت بیمه بیکاری مکفی به کلیه کارگران آماده به کار ، بیکار شده و اخراجی تا زمان بازگشت به کار و اشتغال مجدد آنان.
- ۵- حق ایجاد تشکل های آزاد و مستقل کارگری (مستقل از دولت و کارفرمایان) و سایر حقوق اجتماعی از جمله حق آزادی اعتصاب ، تجمع ، راهپیمایی ، قلم ، اندیشه ، بیان و ...
- ۶- به رسمیت شناختن اول ماه مه (روز جهانی کارگر) به عنوان روز تعطیل رسمی در تقویم کشوری و حق برگزاری آزادانه مراسم گرامی داشت این روز برای تمامی کارگران در همه نقاط کشور.
- ۷- توقف فوری کار کودکان و تامین زندگی شایسته و انسانی برای آنان فارغ از تعلقات خانوادگی و کشوری.
- ۸- حمایت جدی و همه جانبه از حقوق و مطالبات حق طلبانه معلمان ، کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی ، پرستاران و سایر بخشهای درگیر در جنبش های اجتماعی طبقه کارگر و در همین رابطه حمایت از مبارزات جاری و مستمر آنان.
- ۹- حمایت از خواستها و مطالبات آزادی خواهانه و عدالت طلبانه زنان ، دانشجویان و همه قشرهای تحت ستم جامعه و رفع تبعیض و فشار نسبت به آنان در سطوح مختلف جامعه.
- ۱۰- آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی از فعالان جنبش کاکری از زندان و آزادی همه کارگران و معلمان دربند و کلیه زندانیان سیاسی.

### «شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری»

- ۱- اتحاد کمیته های کارگری
- ۲- انجمن فرهنگی و حمایتی کارگران
- ۳- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
- ۴- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری
- ۵- گروهی از فعالین کارگری
- ۶- جمعی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران